MAREA COLECTURA „FORTUNA"

CAL. VICTORIEI 14

Colectura CAMPUS & BASSA

TOTDEAUNA TOTDEAUNA SĂ-ŢI IEI LOZUL LA „FORTUNA" CÂTE UN PIC DE DAI LUNAR DEVII SIGUR „MILIONAR"

Subcolecturi în Capitală şi Provincie

PROCLAMAŢIA FUEHRERULUI

CĂTRE POPORUL GERMAN

(Urmare din pag. 5)

speranţa că şi în acest chip servesc cauza păcii.

Numai graţie înaintării rapide a admirabilelor noastre divizii până la Skoplje, precum şi prin cucerirea Salonicului, s'a împiedecat realizarea acestui complot sovietico-anglo-saxon. Totuşi, ofiţeri aviatori sârbi au fugit în Rusia, unde au fost imediat primiţi ca aliaţi. Victoria pe care trupele Axei au dobândit-o în Balcani a împiedecat realizarea planului sovietic. Acest plan urmărea să reţină Germania angajată în lupte în sud-estul Europei, timp de mai multe luni, pentru ca între timp concentrarea armatelor sovietice să poată fi terminată, iar Rusia, de acord cu Anglia, să asigure livrarea materialelor de război americane, cu speranţa că astfel s'ar putea sdrobi Germania şi Italia.

ŞANTAGIŞTI, COMPLOTIŞTI ŞI TRADATORI

Rezultă deci că Moscova nu numai că a rupt pactul nostru de amiciţie, ci a trădat într'un mod condamnabil, toate convenţiile care făceau obiectul pactului nostru de amiciţie, iar în acest timp guvernanţii din Kremlin au simulat, până în ultima clipă, o atitudine de pace şi amiciţie, ca în cazul Finlandei şi Românei şi au redactat desminţiri inocente în aparenţă.

Dar în timp ce până acum împrejurările m'au constrâns să păstrez tot timpul tăcerea, a venit acum momentul când o atitudine de aşteptare ar fi nu numai un simplu păcat, ci o crimă comisă în dauna poporului german, ba chiar în dauna Europei întregi.

Astăzi se găsesc la frontiera noastră cel puţin 160 de divizii ruseşti. De mai multe săptămâni s'au produs la această frontieră violări continui, nu numai la noi, ci şi în extrema de nord a Europei, ca şi în România. Aviatori ruşi găsesc o adevărată plăcere atunci când nu ţin seamă de aceste frontiere, desigur pentru a ne dovedi că ei se socotesc de pe acum ca stăpâni ai acestor teritorii.

În aceste teritorii, în noaptea de 17 spre 18 Iunie, patrule ruseşti au pătruns din nou pe teritoriul german şi nu au putut fi respinse decât după un schimb de focuri prelungit.

A sosit acum ceasul când trebue să ne opunem acestui complot al aţâţătorilor la război iudeo-anglo-saxoni şi al potentaţilor, tot atât de jidoviţi din centrala bolşevică dela Moscova.

MISIUNEA NOULUI FRONT: SECURITATEA EUROPEI

Popor german!

În această clipă se desăvârşeşte o concentrare de trupe care, prin proporţiile sale şi prin extinderea sa teritorială, este cea mai mare pe care lumea a văzut-o vreodată. Cooperând cu camarazii finlandezi, învingătorii luptători dela Narvik stau gata pe poziţiile lor de pe malurile mării arctice. Diviziile germane de sub comanda cuceritorului Norvegiei asigură, împreună cu eroii finlandezi, care au luptat pentru libertate, sub ordinele mareşalului lor, apărarea întregului teritoriu finlandez.

Din Prusia Orientală şi până în Carpaţi sunt desfăşurate formaţiile frontului german dela răsărit.

Pe malurile Prutului, pe cursul inferior al Dunării şi până pe malurile Mării Negre se găsesc soldaţi germani şi români, sub comanda Generalului Antonescu, Şeful Statului Român.

Misiunea acestui front nu mai este deci apărarea unor ţări izolate, ci aceea de a asigura securitatea Europei şi deci salvarea tuturor ţărilor acestui continent.

Am luat azi hotărîrea de a încredinţa soarta şi viitorul Reichului şi al poporului nostru în mâinile soldaţilor noştri.

Dumnezeu să ne ajute în această luptă deosebit de importantă.

❖

Această proclamaţie a Fuehrerului a fost citită Duminică dimineaţă la radio Berlin de d. Goebbels, ministrul propagandei.

Pasagiile referitoare la România au impresionat foarte mult cercurile ziaristice din Berlin

Berlin, 22 (Rador). — *În cercurile ziaristice germane şi străine au produs o foarte puternică impresie toate pasagiile referitoare la România şi Generalul Antonescu, şi în special calificativul de „apărători ai civilizaţiei occidentale alături de Germania", acordat României de Fuehrer în proclamaţiunea sa de azi.*

Condamnaţi de tribunalul militar al Capitalei

Tribunalul Militar al Capitalei a judecat în ziua de 21 Iunie 36 persoane implicate în rebeliunea dela 21—23 Ianuarie, pronunţând 12 sentinţe de condamnare şi 24 achitări.

Au fost condamnaţi următorii rebeli:

— *La 20 ani muncă silnică* (în contumacie); Ion Alciplade Muşat, fără profesiune;

— *La 2 ani închisoare* (în contumacie); Popa Petre; Mihăilescu C. Nedelea; Stoian Tudor şi Ivan Ilie — zis Lică, toţi fără profesiune;

— *La 1 an închisoare* (în contumacie); Toma Aneta, casnică;

— *La 6 luni închisoare:* Popescu Cornel, student; Penciu Mircea, plugar; Damian Tudor, Stanislav Gh.; Radu Gh. şi Tapu Constantin, toţi fără profesiune.

Un mecanic c. f. r. ucis într'un accident în gara Braşov

Braşov, 20 Iunie

Un impresionant accident s'a întâmplat în gara Braşov, în apropierea pavilionului C. F. R., în dreptul podului de fier.

Mecanicul Vasile Popp, care conducea o locomotivă, făcând manevră în acea parte, neobservând, — din cauza ploii, — semnalele pe cari i le făcea frânarul garniturei, s'a aplecat, mai mult decât trebuia, în afara cabinei.

Cum maşina mergea în sens invers faţă de direcţia în care privea mecanicul, atunci când a ajuns în faţa podului de fier, nefericitul ceferist a fost lovit puternic în ceafă de o bară de fier.

Mecanicul a murit înainte de a i se putea da cel mai mic ajutor.

RĂZBOIUL SFÂNT

RUGI ŞI PREDICI IN BISERICI

Sunt cuvinte sau formule, care închid în ele, cu puteri uimitoare şi eterne, taina marilor frământări sau biruinţe alt lumii.

Pentru războiul nostru împotriva comunismului, generalul Antonescu a găsit două cuvinte luminoase şi inspirate, ca o binecuvântare: războiul sfânt.

Geniul strategic fixează obiective care rămân memorabile în istoria militară.

Intuiţia generalului Antonescu, a găsit însă cea mai justă expresie pentru suprema năzuinţă a întregii istorii româneşti: sfinţenia morală a cauzelor pentru care a luptat şi înţelege să lupte neamul său.

Războiul nostru sfânt are ca obiectiv cea mai înaltă curbă de spiritualitate creştină. El isvoreşte din profunzimea misticei noastre tradiţionale şi a însemnat o cutremurătoare rezonanţă până în ultimul suflet al neamului.

Ce argumentare ar fi putut egala puterea comandamentului divin, care impunea neamului nostru lupta hotărîtoare pentru nimicirea duşmanilor lui Hristos?

Războiul e sfânt, şopteau eri credincioşii în bisericile pline ca în noaptea Invierii!

Dacă în marile pieţe ale Capitalei, entuziasmul delirant atingea paroxismul, în biserici rugăciunile mulţimilor îngenunchiate au cunoscut profunzimi de simţire cu adevărat sublime.

Te impresiona puterea şi unanimitatea credinţei în strălucirea desăvârşită a biruinţei finale.

FEMEILE SE ROAGA CA SA LUPTE!

O doamnă din Tecuci, recunoscută prin adânca-i pietate, se îndrepta grăbit cu un grup de tinere spre biserica „Popa-Chiţu".

- Unde duceţi tot tineretul acesta femenin d-nă Ionescu, — o întreb respectuos.

– „Să ne rugăm lui Dumnezeu, ca să ne cheme cât mai mult şi pe noi femeile la războiul sfânt al neamului", îmi răspunde dânsa.

TAINA VICTORIILOR GERMANE

La biserica „Lucaci" era reunită o mulţime neobişnuită de doamne, din cea mai aleasă societate. Deasemeni luau parte la slujbă, foarte mulţi intelectuali. Predica părintelui Ion Dărvărescu a impresionat profund. Lumea vlângea, rugându-se arzător.

O venerabilă doamnă, sora unui mare savant al neamului nostru, mă opreşte şi cu ochii luminaţi de o radiantă bucurie, îmi spune:

„Abia acum înţeleg pentru ce Führerul Germaniei a mers numai din biruinţă în biruinţă. Dumnezeu îl întărea ca să sdrobească hidra antihristică a bolşevismului".

ACUM SLOBOZEŞTE DOAMNE PE ROBUL TAU!

Părăsesc biserica după câteva minute, mă opresc la biserica „Sf-tul Mina-Vergu". E biserica pe care şi-au ales-o basarabenii pentru slujbele lor. Explicaţia stă în faptul că Sf-tul Mina ajută la regăsirea şi recâştigarea drepturilor şi a bunurilor furate sau răpite.

Lângă preotul Ion Popescu, parohul bisericii, atât de iubit de intelectualii refugiaţi, slujeşte un preot bătrân, cu chip de mucenic. Pare răpit în extaz.

Când ridică ochii spre cer, îi năvălesc şiroaie de lacrimi. Recunosc într'însul pe preotul Dosoftei Constantinescu, martirizat în catedrala dela Satul Mare. A fost atât de chinuit în temniţă, în cât medicii l-au oprit să mai slujească din cauza loviturilor primite în cap.

Dis de dimineaţă a venit la părintele Popescu şi ca un copil, s'a rugat să-l lase să slujească şi sf. sa în ziua aceasta.

— „E cea mai mare zi pentru neamul nostru, a spus preotul martir. E zi fără asemănare. E începutul suirii noastre către Cer, după atâtea prăbuşiri. Simt nevoia să slujesc lui Dumnezeu, deşi sunt suferind, după cum vezi.

„După acest război sfânt, pot spune şi eu, ca bătrânul şi dreptul Simion: „Acum slobozeşte Doamne pe robul Tău, c-a văzut mântuirea neamului său"

Părintele Ionescu i-a implinit dorinţa.

DOAMNE AJUTA PARINŢILOR NOŞTRI

Am pătruns spre periferie, în cartierul înstrăinat al Văcăreştilor. Am intrat în biserica monumentală „Dobroteasa", pe care tradiţia, — după afirmaţia colonelului Papazoglu în „Istoria Bucureştilor" o socoteşte ca cea mai veche a Bucureştilor

Biserica era plină de copii şi tineret. În nici o biserică din Capitală, nu se adună atâţia tineri şi copii ca să se roage. Repet ca să se roage. Nimic mai impresionant decât apariţia preotului, — părintele Gheorghe Gheorghiu, — înalt, c'o barbă strălucitoare şi figura impunătoare, în această lume de copii şi adolescenţi.

Sf. sa a vorbit despre „adăpostul credinţei", parafrazând minunat psalmul 91:

„Domnul este cetatea mea de adăpost".

Ce sfaturi înţelepte şi luminate da venerabilul preot, sufletelor fără experienţă, dar atât de dornice de lumină:

„Când strenele vă vor vesti să vă refugiaţi în adăposturi, voi împliniţi porunca, dar aminteţi-vă tot timpul de cuvintele Domnului căci El este adăpostul şi aripa voastră de mântuire, sub care de te afli, n'ai să te mai temi!

Cu câtă sfinţenie asculta lumea aceasta de tineret! Şi cât de frumos îşi trimitea spre Cer, pe aripile rugăciunilor, gândul lor, ca Dumnezeu să le ajute părinţilor iubiţi, ce luptă să le dea biruinţa, în timp ce glasul părintelui Gheorghiu, îngenunchiat în faţa lor, se ridica în accente tot mai calde: „Doamne Tu ne-ai chemat la luptă, ca să împlinim voia Ta! Întăreşte armata noastră ca prin Sfânta Cruce, să biruiască, nimicind fiara apocaliptică ce-a pângărit altarele Tale sfinte!".

În genunchi, cu ochii înlăcrămaţi, privind spre Cer, mulţimea de copii se roagă, fierbinte, cu accente ce te cutremură.

„Ajută Doamne, armatelor şi părinţilor noştri să lupte pentru Tine, Doamne!..."

❖

E războiul sfânt al neamului şi al omenirei, din care va ieşi deapururi biruitoare Crucea şi credinţa!

G. LUNGULESCU

DELA FEDERAŢIA NAŢIONALĂ A LUPTĂTORILOR

Federaţia Naţională a luptătorilor „Regele Ferdinand I", chiamă pe membrii asociaţiunilor: Regele Mihai I tuturor românilor, Făuritorii României Mari, Mărăşeşti, Cercul Militar al subofiţerilor de rezervă din România, Legiunea Română, Victoria, Liga foştilor luptători grade inferioare, Eroii Neamului, Uniunea foştilor voluntari români de război, Uniunea foştilor luptători din Gărzile Naţionale din Ardeal 1918—1919, Surorile de caritate de război din România şi Corpul Femeilor voluntare de război, să vină Miercuri 25 Iunie 1941, orele 11 dimineaţa la Catedrala luptătorilor biserica Răzvan, unde împreună cu toţi acei ce astăzi sunt pătrunşi de dragostea de Ţară, Rege şi Neam, să se roage lui Dumnezeu ca să aibe în paza sa pe bravii luptători cari înaintează spre plaiurile scumpei noastre Basarabii şi Bucovine, pentru readucerea lor la sânul Patriei mume. Asociaţiunile vor veni cu drapel şi membrii în uniformă.

Bibliografie

Vestita lucrare a untversitarului L. Casso, fost ministru de instrucţie publică al Rusiei ţariste, tipărită la Petrograd în 1913 sub titlul **Rusii la Dunăre**, a apărut în traducere românească făcută de profesorul universitar ieşean Şt. Berechet, anul trecut, sub titlul „RUSIA ŞI BASINUL DUNAREAN" în colecţia de publicaţii a Institutului de Dreept internaţional al Universităţii din Iaşi. Se găseşte în Bucureşti la librăria „Cartea Românească".

Trei ordonanţe ale comandamentului militar al Capitalei

Comandamentul militar al Capitalei a afişat eri pe străzile Capitalei următoarele trei ordonanţe:

ORDONANŢA Nr. 1

ART. 1. — Toate localurile publice de orice fel, se închid la ora 21, cu excepţia restaurantului C. F. R. din Gara de Nord, care va rămâne deschis toată noaptea, dar numai la dispoziţia publicului călător, care posedă autorizaţia de călătorie pe C. F. R.

Până la noi dispoziţiuni, sunt interzise cu desăvârşire petrecerile, atât în localurile publice cât şi în casele particulare.

ART. 2. — Circulaţia autobuzelor, tramvaelor şi vehiculelor de orice fel, încetează la ora 22, afară de taxiurile ce deservesc gara de Nord, care vor circula după normele stabilite de Prefectura Poliţiei Capitalei.

Automobilele oficiale şi ale Corpului Diplomatic, pot circula peste această oră, pe bază de autorizaţiuni speciale, eliberate de Prefectura Poliţiei Capitalei.

ART. 3. — Circulaţia pietonilor este interzisă între orele 22—3, exceptându-se funcţionarii de Stat, cu permise eliberate de autorităţile respective, precum şi cazurile de forţă majoră, a căror justificare se va aprecia de organele de control.

În timpul zilei, publicul va evita să circule pe Calea Victoriei, B-dul Elisabeta, B-dul Take Ionescu, utilizând aceste străzi numai la nevoe absolută, preumblarea sau staţionarea pe aceste căi de circulaţie fiind cu desăvârşire interzisă.

ART. 4. — În timpul alarmelor aeriene şi al bombardamentelor aeriene şi antiaeriene, orice circulaţie şi activitate încetează, publicul fiind obligat să intre imediat în adăposturi, evacuându-se complet căile de comunicaţie şi pieţile publice.

ART. 5. — Orice persoană este obligată să poarte asupra sa, în permanenţă, toate actele de identitate precum, şi adresa domiciliului actual, pentru ca să poată fi identificată în orice moment.

Copiii de orice vârstă vor purta totdeauna asupra lor un bilet de identitate pe care părinţii sau tutorii copiilor vor scrie: numele, pronumele, data şi locul naşterii copiilor, numele, pronumele şi domiciliul părinţilor sau tutorilor.

Părinţii şi tutorii răspund personal dacă, cu prilejul raziilor se vor găsi copii fără aceste bilete de identitate.

Pentru cei care locuesc la persoane străine, răspunderea o au aceste persoane.

ART. 6. — Toţi acei cari vor călca dispoziţiunile prezentei ordonanţe, vor fi pedepsiţi cu închisoare corecţională dela 6 luni la 5 ani, pronunţându-se şi pedepse complimentare conform prevederilor art. 25 din Codul Penal.

ART. 7. — Infracţiunile la prezenta ordonanţă se constată de către ofiţerii de poliţie judiciară, militară şi ordinară.

ART. 8. — Procesele verbale dresate în cauză, se vor înainta în 24 ore dela încheiere, Tribunalului Militar al Capitalei.

ART. 9. — Dispoziţiunile ordonanţelor existente cari nu contravin prezentei ordonanţe, rămân în vigoare.

ART. 10. — Prezenta ordonanţă se va afişa pe străzi, în localuri, instituţii publice şi particulare, intrând în vigoare dela data afişării.

ORDONANŢA Nr. 2

ART. 1. — Armata şi orice organ al forţei publice va face uz de armă, contra oricărei persoane, care contravenind ordonanţei Nr. 1 şi fiind somată, o singură dată, să se oprească, nu va da urmare acestei somaţiuni.

ART. 2. — Armata şi orice organ al forţei publice va trage fără nici o somaţie, asupra celor prinşi în flagrant delict de violenţă asupra persoanelor, sau de furt, jaf sau devastare a proprietăţilor.

ART. 3. — Armata şi orice organ al forţei publice sunt însărcinate cu aducerea la îndeplinire a ordonanţei de faţă.

ART. 4. — Prezenta ordonanţă se va afişa pe străzi, în localuri, instituţii publice şi particulare, intrând în vigoare dela data afişării.

ORDONANŢA Nr. 3

ART. 1. — Toate luminele interioare ale imobilelor particulare sau instituţiilor publice, vor fi ascunse prin camuflarea geamurilor dela ferestre, scări curţi interioare, tabacheri, luminătoare, etc., în aşa fel în cât să nu se vadă din afară absolut nici o lumină.

Camuflajul va fi făcut în aşa mod în cât imobilul privit dinafară să dea impresia că absolut toate luminile sunt stinse în interior.

Nu se admite întrebuinţarea pentru camuflaj a materialelor care prin natura lor nu sunt complect opace.

ART. 2. — Toate luminile exterioare dela locuinţe, instituţiuni, întreprinderi, magazine, reclame sau firme luminoase, etc vor fi complect stinse.

ART. 3. — Localurile publice vor asigura prin perdele negre groase aşezate la uşile exterioare, camuflajul în aşa fel, în cât la deschiderea uşei să nu străbată afară lumina interioară.

ART. 4. — Camuflarea luminilor conform dispoziţiunilor articolelor precedente, se va face dela ora 20 şi va continua neîntrerupt până a 2-a zi la ora 4 dimineaţa.

ART. 5. — Vehiculele care întrebuinţează faruri, vor camufla între aceleaşi ore luminile din faţă, astfel ca lumina să nu poată pătrunde în afară decât printr'o deschizătură dreptunghiulară orizontală de 6/2 cm. aşezată sub focarul de lumină al farului.

Lumina fixă de poziţie din spatele autovehicului, ca şi lumina stopului în legătură cu frâna de picior, vor fi camuflate prin aceleaşi mijloace, lăsându-se o deschizătură orizontală de 4 cm. lungime pe 5 mm. lăţime.

Lumina pentru indicarea numărului de circulaţie a vehiculelor va fi redusă ca intensitate şi camuflată printr'un acoperiş de tablă, astfel ca să permită numai citirea numărului fără a fi văzută de sus.

Indicatoarele de întoarcere vor fi întrebuinţate normal şi timp cât mai scurt.

ART. 6. — În timpul alarmei prin sunetul sirenelor, bubuitul tunurilor antiaeriene sau prin explodarea bombelor:

a) Toate adăposturile marcate cu această indicaţiune vor fi deschise pentru ca publicul să se poată adăposti în ele.

b) Toate imobilele prevăzute cu ganguri de intrare precum şi intrările blocurilor, vor fi deschise pentru adăpostirea persoanelor surprinse de alarmă pe stradă.

c) Grija deschiderei adăposturilor, a gangurilor de intrare sau intrările blocurilor, cade în sarcina proprietarului imobilului dacă acesta locueşte singur; în sarcina intendentului sau a portarului când acesta există; sau în sarcina delegatului locatarilor desemnaţi de aceştia dinainte prin dresare de proces-verbal între ei; în caz că un asemenea delegat nu este desemnat, toţi locatarii rămân responsabili în faţa justiţiei.

d) Toate vehiculele vor intra în prima stradă laterală oprindu-se pe partea dreaptă în sensul mersului, evitându-se curbele şi stingând toate luminile.

e) Este interzis întrebuinţarea lămpilor de buzunar necamuflate, aprinderea unui chibrit sau fumatul, precum şi aprinderea de focuri pe câmpuri sau locuri deschise.

ART. 7. — Toţi locuitorii se vor supune cu stricteţe măsurilor ordonate de autorităţi, în ceeace priveşte apărarea pasivă contra atacurilor aeriene.

ART. 8. — Este interzis a pricinui panică prin orice mijloc chiar fără rea intenţiune, fie printre locuitori, fie printre militari şi în orice loc s'ar petrece faptul.

Este absolut interzis aglomerarea şi la ieşirea din adăposturi, magazine, ganguri, etc., bărbaţii fiind obligaţi să lase în primul rând trecerea liberă copiilor şi femeilor.

ART. 9. — Publicul nu va întrebuinţa telefonul dela darea alarmei şi până la trecerea a cel puţin 2 ore dela încetarea ei, decât pentru comunicări strict necesare făcute autorităţilor sau posturilor de ajutor. Contrar va fi nevoie să se blocheze telefoanele particulare, spre a se da putinţă autorităţilor să aibă liniile telefonice disponibile în ori ce moment.

ART. 10. — Este absolut interzis a se pune lumini pe acoperişul caselor, la ferestrele etajelor superioare, ale blocurilor sau a se face semnale luminoase de orice natură pe timpul alarmei, sub sancţiunea de a fi considerat ca favorizator al acţiunei inamicului şi pedepsit cu moartea în conformitate cu dispoziţiunile art. 188, punctul 8, al. 2 din C. P. combinat cu D. L. 967 din 7 Aprilie 1941, publicat în M. Of. din 10 Aprilie 1941.

ART. 11. — Toţi locuitorii sunt obligaţi ca la cererea autorităţilor respective însărcinate cu organizarea şi conducerea apărării pasive, să presteze ei personal, sau cu vehiculele, materialele şi instrumentele lor, serviciile ce li se vor cere, ca fiind necesare apărării pasive sau menţinerii ordinei publice.

Deasemenea vor fi obligaţi să pună de îndată la dispoziţia autorităţilor locuinţele lor pentru adăpostirea eventuală a răniţilor.

ART. 12. — Călcarea dispoziţiunilor prezentei ordonanţe, dacă legile în vigoare nu prevăd sancţiuni mai grave, se pedepseşte cu închisoare corecţională dela 6 luni la 5 ani şi pedepsele complimentare prevăzute de art. 25 din Codul Penal.

ART. 13. — Dispoziţiunile ordonanţelor existente, care nu sunt contrare prezentei ordonanţe, rămân în vigoare.

ART. 14. — Constatarea infracţiunilor la prezenta ordonanţă este dată în seama organelor poliţieneşti, civile şi militare, care vor dresa procese-verbale, ce se vor înainta împreună cu infractorul la Tribunalul Militar C. M. C.

ART. 15. — Prezenta ordonanţă se va afişa pe străzi, în localuri, instituţii publice şi particulare, intrând în vigoare dela data afişării.

Date la Comandamentul Militar al Capitalei, astăzi 22 Iunie 1941. Bucureşti.

Politica de comunizare a Sovietelor în Basarabia şi Bucovina de Nord

In afară de politica tenace de pauperizare a elementului românesc din Basarabia şi din Bucovina, spre a sili pe micii proprietari să adopte sistemul colectivist, renunţând la pământul şi gospodăria lor, dela ocuparea acestor două provincii româneşti se caută, în mod sistematic, distrugerea oricărei încrederi în viitorul României şi a oricărui element de cultură sau de credinţă românească. Rezultatul a fost o continuă şi tot mai mare ostilitate a majorităţii locuitorilor români, cu toată dezorientarea, pe care această politică a încercat să o introducă în sufletele lor. Această acţiune de dezagregare morală, pentru comunizarea celor două provincii ocupate în Iunie 1940, s'a dus concomitent şi pe tărâmul economic şi pe cel naţional şi religios.

Renegând orice instituţie „burgheză", comunismul a pus printre principalele sale puncte de propagandă ateismul. Ca şi în Rusia Sovietică, şi în Basarabia şi în Bucovina de nord, s'a interzis în mod riguros învăţământul religios, iar bisericile şi preoţii au fost supuşi unui tratament care, când nu era deadreptul neomenos, punea cât mai multe piedici în calea oricăror manifestări naţionale şi religioase.

O adevărată prigoană a început în primul rând împotriva bisericii şi slujitorilor ei. Aproape toate locaşurile de cult, după ce au fost devalizate de orice obiect preţios — icoane de aur şi argint, candelabre — au fost confiscate şi au fost destinate altor scopuri deadreptul sacrilege. Astfel, capela bisericii Facultăţii de Teologie din Chişinău a fost transformată în dormitor pentru soldaţi, iar biserica metropolitană a fost prefăcută în sală de dans. In altar s'a instalat un bufet.

In afară de aceste acte de brutalitate, lupta în contra bisericii şi credinţei a luat şi alte forme, mult mai variate şi mai perfide. Astfel, spre a nu provoca chiar o revoltă a populaţiei basarabene şi bucovinene, profund legată de biserică şi de credinţa strămoşească, autorităţile au permis unor biserici să continue serviciul divin, cu condiţia plăţirii unui impozit excesiv de ridicat, care întrece de cele mai multe ori posibilităţile materiale ale enoriaşilor. Astfel pentru catedrala din Cernăuţi s'a fixat un impozit exorbitant de „asigurare" de 70.000 ruble, iar pentru biserica Sf. Paraschiva din acelaş oraş un impozit de 35.000 ruble anual.

In aceste condiţii, când chiar celor mai mici şi mai sărace biserici li s'a pus un astfel de impozit, e uşor de văzut că locuitorii nu vor mai putea suporta un asemenea oneros şi nedrept impozit. Aceasta, cu atât mai mult, cu cât, pe lângă această sumă, au intervenit impozite speciale, plătite tot de enoriaşi pentru preotul bisericii, în valoare de 1500 ruble pe lună, la care se mai adaogă, în mod necesar şi salariul acestor preoţi, care nu numai că au fost lăsaţi pe drumuri, dar sunt supuşi unui tratament personal insuportabil. Cu aceasta nu s'a sfârşit capitolul acestor impozite generale sau suplimentare: de fiecare sărbătoare se pune un nou impozit. Astfel pentru a permite slujba de înviere, chiar bisericile cele mai mici au fost supuse unei taxe speciale. Credincioşii din comuna Berhometul din Bucovina de nord au trebuit să plătească pentru a li se permite slujba învierii, 800 ruble.

In orice caz, până astăzi rezultatul a fost nul. Cu toate sacrificiile mari şi grele impuse, locuitorii din Basarabia şi Bucovina au continuat să meargă la biserică, dacă nu le-a fost închisă, şi au rămas cu totul ostili oricărei încercări de propagandă anticreştină. Populaţia din cele două provincii româneşti ocupate, a fost, este, şi va rămânea profund religioasă şi nu va putea fi convinsă nici prin propagandă şi cu atât mai puţin prin ingerinţi morale sau materiale să renunţe la credinţa moştenită de la părinţi şi dela strămoşi.

Dealtfel, această rezistenţă în faţa propagandei ateiste, are şi un evident caracter naţional. Prigoana în contra bisericii şi credinţei urma să fie cu atât mai mare cu cât autorităţile sovietice îşi dedeau perfect de bine seama de această strânsă legătură dintre credinţa în Dumnezeu şi credinţa în reînvierea neamului românesc, lovit şi pe nedrept despărţit în două.

Nemulţumirile în contra abuzurilor şi tratamentul la care a fost supus elementul românesc, puterea acordată de către autorităţi străinilor şi mai ales evreilor, au îngreuiat şi mai mult posibilitatea ca elementul românesc să poată fi vre-odată convins să accepte regimul comunist.

Aşa se explică nu numai nesfârşitul număr de cereri de repatriere, care nu numai că nu se rezolvau decât în foarte mică măsură, dar chiar şi revoltele pe faţă, la care au ajuns ţăranii români din cele două provincii ocupate. Anunţând că s'a prelungit termenul pentru depunerea cererilor de repatriere, numeroşi Români s'au înscris, sperând că vor putea să se întoarcă în România liberă. Majoritatea acestora, nu numai că li s'a refuzat repatrierea, dau au fost deportaţi din Basarabia şi Bucovina în Siberia sau în Caucaz. Autorităţile sovietice speră că în acest fel vor izbuti să îndepărteze din cele două provincii ocupate pe acei a căror conştiinţă naţională pare mai evidentă decât la ceilalţi. Această speranţă s'a dovedit însă a fi înşelată, fiindcă chiar ţăranii români, atât de strâns legaţi de casă şi de pământul lor, au ajuns la o atât de mare exasperare încât au început şi unele revolte fiindcă nu li s'a permis să treacă în România liberă.

Astfel, locuitorii din comunele Pătrăuţii de Sus, Pătrăuţii de jos, Cupca, Suceveni, Petreni, Cuciurul mare şi Dumbrava Roşie de lângă Cernăuţi, s'au adunat în ziua de 7 Aprilie 1941 în comuna Adâncata, şi au pornit înarmaţi spre frontieră, încercând să treacă graniţa cu forţa, deoarece li s'a refuzat repatrierea în România. Armata roşie a intervenit, făcând uz de arme şi omorînd sau rănind peste 1500 ţărani români.

Acesta nu este dealtfel singurul caz de revoltă. Locuitorii din alte comune, în apropiere de frontieră, au încercat, opriţi de puştile şi mitralierele sovietice, să treacă frontiera în România. Sugestiv pentru atmosfera grea care este astăzi în Basarabia şi în Bucovina de nord, este faptul că printre aceşti ţărani, cari voiau să treacă în România, se aflau şi mulţi ţărani ucrainieni, care s'au arătat la început bucuroşi de ocupaţia sovietică, dar care şi-au dat mai apoi seama de primejdia care-i aştepta de pe urma colonizării celor două provincii.

N'a folosit la această politică de comunizare nici recrutarea anumitor elemente, care să spioneze şi să pârască orice încercare de repatriere sau de revoltă, n'a folosit la aceasta nici avalanşa de ştiri false asupra situaţiei din România, menită să dezorientese pe toţi acei care speră într'o întoarcere la patria mamă. Elementul românesc, ţărănesc sau citadin, care a cunoscut viaţa liberă în România liberă, care a fost împroprietărit prin reforma agrară făcută de Români, nu poate fi nici convins, nici silit, chiar cu preţul celui mai neomenos şi perfid tratament, să-şi piardă credinţa în Dumnezeu sau în viitorul neamului său. A trăit 106 ani sub regimul Rusiei de dinainte de război şi a rămas nealterat în fiinţa şi în sufletul său.

Cu atât mai mult va rămâne statornic şi curat românesc, astăzi, când este prigonit de oameni care nu mai cred în nimic, nici în Dumnezeu, nici în tradiţia bunicilor şi străbunilor şi care au dat pe Români în puterea străinilor, de care nu s'a simţit niciodată apropiat, fiindcă nu-i leagă nimic de pământul lor şi de credinţa lor.

Casa eparhială din Chişinău

Domnii abonaţi sunt rugaţi ca la orice reclamaţie sau schimbare de adresă să binevoiască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviţi la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poştal eticheta abonamentului expirat.